

Brinkhorst

in het referentiejaar waren. Er hoeven dus geen extra pluimveerechten te worden aangeschaft. Het is zelfs zo, denk ik, dat die omschakeling vaak gepaard gaat met een extensivering – daar praten we over met de biologische pluimveehouderij – waardoor soms een deel van de pluimveerechten overbodig wordt en dus verkocht kan worden, hetgeen materieel de betrokken ondernemer financiële ruimte biedt.

Er is wellicht een uitzondering mogelijk voor de grondgebonden bedrijven die starten met een biologische pluimveehouderij. Dat ben ik op dit ogenblik nog aan het onderzoeken. Ik wil de heer Poppe en ook de heer Stellingwerf toezeggen dat als er sprake is van problemen waar alleen startende biologische pluimveehouders mee te maken hebben en andere startende pluimveehouders niet, en als daarbij de afoming een bepaalde belemmering vormt, het op dat punt wellicht mogelijk zal kunnen zijn via een AMvB een aparte regeling te treffen. Daarmee geef ik nog eens aan hoezeer ook ik vind dat de biologische pluimveehouderij, ook al is deze niet erg ontwikkeld op dit ogenblik, een potentiële mogelijkheid voor verdere ontwikkeling geeft.

Mijnheer de voorzitter! Ik ben daarmee gekomen aan het einde van mijn beantwoording in eerste termijn.

□

De **voorzitter**: Het is wat mij betreft tevens de laatste termijn, zoals dit ook ons voornemen was, conform het gebruik om de plenaire afronding van een lang wetgevingsoverleg in één termijn te doen. We hoeven dan niet te schorsen en kunnen de beraadslaging sluiten; dat is mijn voorstel aan de Kamer.

De heer **Waalkens** (PvdA): Voorzitter! Ik heb in mijn bijdrage het amendement op stuk nr. 13 van mevrouw Snijder destructief genoemd. Ik beluister uit de beantwoording door de minister dat hij met veel woorden eigenlijk hetzelfde zegt. Ik persisteer dan ook in mijn opvatting dat het amendement destructief is en in die zin ontoelaatbaar geacht moet worden, gelet op artikel 97 van het Reglement van orde van deze Kamer.

De **voorzitter**: Artikel 97, tweede lid,

van het Reglement van orde geeft hetzij de voorzitter, hetzij een van de leden, de mogelijkheid om voor te stellen wat u nu voorstelt. U heeft dat gedaan en laten we het nu procedureel zo kort mogelijk afronden. Ik kijk ook naar de andere woordvoerders. U hoeft er geen verhalen meer over te houden; dat heeft u allemaal gedaan. U kunt wat mij betreft gewoon even met handopsteken aangeven of u het eens bent met de opvatting van de heer Waalkens.

De heer **Ter Veer** (D66): Ik wilde opmerken dat ik het daarmee eens ben, mijnheer de voorzitter, maar ik zou ook willen vragen om nu niet over te gaan tot een snelle, met-lange-halen-vlug-thuisconclusie. Ik vind dat dit een zaak is die gehele fracties en dus de gehele Kamer aangaat. Een vluchtige opiniepeiling is wat mij betreft geen voldoende antwoord op deze toch heel indringende vraag.

De **voorzitter**: Het is geen vluchtige opiniepeiling. Ik volg het Reglement van orde. Zoals dat ook wel gebeurt met het overnemen van amendementen, vraag ik conform het Reglement van orde aan de leden wat zij ervan vinden. Ik herhaal mijn vraag wie van de leden het eens is met de heer Waalkens. Ik zie dat de heer Ter Veer het met hem eens is. Dat is een minderheid van het aantal aanwezige leden, zodat de opvatting van de heer Waalkens is verworpen. Het amendement komt dus in stemming.

De heer **Ter Veer** (D66): Ik maakte alvast die opmerking, omdat ik van mening ben dat er een hoofdelijke stemming nodig is om uit te vinden of dit conform de wens van de voltallige fracties is.

De heer **Meijer** (CDA): Voorzitter! Als de minister dat ook had gevonden, was het anders geweest. De minister heeft dat echter niet expliciet gezegd. Hij heeft aanvaarding van het amendement ontraden en daarmee is er een minderheid in de Kamer. Dan moeten we er ook niet langer over praten.

De **voorzitter**: Met alle respect voor de minister, maar hij heeft conform het Reglement van orde geen rol in dezen. Het is echter duidelijk. Wij beginnen met een plenaire stemming

en dan zien wij wel of het een hoofdelijke stemming wordt. Dat doen wij aanstaande dinsdag voorafgaande aan de stemmingen over de andere amendementen, de motie en het wetsvoorstel.

De algemene beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aanstaande dinsdag te stemmen, inclusief de stemming over het ordevoorstel van de heer Waalkens.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 17.15 uur tot 19.15 uur geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Goedkeuring van de op de 26 juli 1995 te Brussel tot stand gekomen Overeenkomst opgesteld op grond van Artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake het gebruik van informatica op douanegebied (Trb. 1995, 287); van het op 26 juli 1995 te Brussel tot stand gekomen Akkoord betreffende de voorlopige toepassing tussen een aantal Lid-Staten van de Europese Unie van de op basis van Artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied (Trb. 1995, 288); en van het op 29 november 1996 te Brussel tot stand gekomen Protocol, opgesteld op grond van Artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de prejudiciële uitlegging, door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van de Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied (Trb. 1997, 39) (Goedkeuringswet DIS-Overeenkomst) (26439);**
- **het wetsvoorstel Goedkeuring van de op 18 december 1997 te Brussel totstandgekomen Overeenkomst opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie inzake wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de douaneadministraties (Trb. 1998, 174) (26869).**

Voorzitter

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars teneinde kunstenaars met een eigen woning niet langer van een beroep op de Wet inkomensvoorziening kunstenaars uit te sluiten (27035).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Wilders** (VVD): Voorzitter! "Kunstenaars die in het bezit zijn van een eigen woning kunnen niet altijd een beroep doen op de Wet inkomensvoorziening kunstenaars (WIK)." Zo luidt de eerste zin van de memorie van toelichting bij het door de ambtsvoorganger van deze minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ingediende wetsvoorstel dat wij vandaag plenair behandelen. De vraag die terecht eerst kan worden gesteld, is of het überhaupt wel wenselijk is mensen met een overwaarde op hun eigen woning een beroep op de allesbehalve sobere WIK-regeling te laten doen. Ik zeg niet dat mijn fractie die vraag ontkennend beantwoordt, maar de principiële vraag wordt door de regering niet eens gesteld, laat staan beantwoord. Uit het feit dat de voorganger van deze minister het wetsvoorstel heeft ingediend, zou kunnen worden afgeleid dat de regering deze vraag positief beantwoordt. Vandaag wil ik de minister vragen deze principiële vraag, deze kernvraag, in het algemeen te beantwoorden.

Voorzitter! Mijn fractie tekent daarbij aan dat het argument van de regering om niet meteen bij de WIK een krediethypotheekregeling op te nemen – men dacht dat er onder de doelgroep van de WIK weinig eigenhuizenbezitters waren – er enigszins met de haren is bijgesleept. Deze motivering is in de hele wetsgeschiedenis van de WIK onvindbaar. Natuurlijk, verwacht werd dat de WIK-populatie beperkt zou zijn – wel wijken de feitelijke cijfers erg af van de raming van het departement – maar nergens in de wethistorie heb ik de overweging

kunnen vinden dat binnen de beperkte populatie weinig eigenhuizenbezitters werden verwacht. Ik heb die overweging althans niet kunnen vinden. Het zou de minister sieren toe te geven dat deze overweging niet heeft bestaan, maar dat hij alsnog het voorstel wil introduceren.

Mijnheer de voorzitter! De VVD-fractie hecht er ook aan te vermelden dat wij in het algemeen, dus los van dit wetsvoorstel, uiterst waakzaam zijn om de uitzonderingspositie van de WIK uit te breiden, ongeacht het aantal mensen dat er gebruik van maakt. De aparte positie van kunstenaars legitimeert weliswaar een aparte regeling – mijn fractie heeft dan ook steun verleend aan de totstandkoming van de WIK – maar zij dient beslist niet onnodig te worden uitgebreid, vooral vanwege de ongelijkheid met andere maatschappelijke groepen en andere beroepsgroepen waarvoor geen aparte regeling bestaat. Het maatschappelijk draagvlak voor een aparte regeling voor kunstenaars zal eerder afkalven dan versterkt worden, indien de verschillen met andere beroepsgroepen zonder een aparte regeling groter wordt. Dit was ook een opmerking ten algemene. Mijn fractie kan de wenselijkheid van het thans voorliggende wetsvoorstel in beginsel wel inzien. Indien de huidige regeling de instroom van de al bestaande doelgroep in de WIK beperkt – de doelgroep zelf wordt dus niet uitgebreid – is het voorstel van de regering te billijken.

Voorzitter! Het kabinet heeft er niet voor gekozen om de bestaande krediethypotheek voor de Algemene bijstandswet in onderhavige gevallen om te laten zetten in een WIK-krediethypotheek. Betrokkenen zullen bij de overstap naar de WIK de krediethypotheek voor de Algemene bijstandswet dienen te beëindigen en een nieuwe krediethypotheek voor de WIK dienen af te sluiten, waarbij logischerwijs wordt uitgegaan van de actuele waarde. Dat is het voorstel van de regering.

Door mensen uit het veld van de kunstenaars wordt deze keus bekritiseerd. De VVD-fractie is het echter eens met de regering, dat de voorgestane figuur de meest juiste lijkt. Wij zijn het met de minister eens, dat de WIK inderdaad in hoge mate een apart regime kent dan de bijstand. Vooral het tweede argument van de regering spreekt

ons zeer aan. De regering stelt in de nota naar aanleiding van het verslag, dat het overzetten van een eventuele krediethypotheek van de bijstand naar een WIK-krediethypotheek bovendien rechtsongelijkheid oplevert, rechtsongelijkheid ten aanzien van anderen die een beroep doen op de WIK, zoals de zij-instromers en de academieverlaters, waarbij in het geval er een eigen woning is wel wordt uitgegaan van de actuele waarde van die woning. Mijn fractie vindt het een zeer wezenlijk punt dat er rechtsgelijkheid bestaat. Wij hechten eraan dat er geen rechtsongelijkheid gaat ontstaan, niet in dit voorstel en niet in andere varianten. Ik vraag de minister of hij dat basisprincipe van het vasthouden aan rechtsgelijkheid met mij deelt.

Ik wil de minister ook vragen wat meer uitgebreid dan bij de schriftelijke voorbereiding in te gaan op de beweegreden om bij herleving van de WIK, nadat die voor een bepaalde periode is geschorst, de waarde van het huis niet opnieuw vast te stellen. Is het door de regering gebruikte argument van de bevordering van de mobiliteit van de kunstenaar – dat op zich hout snijdt – het enige en belangrijkste argument? Hoe vaak verwacht de minister dat WIK-uitkeringen voor een lange periode zullen worden geschorst? Hoe redelijk is het om na een schorsing van een aantal jaren de waarde van het huis niet opnieuw vast te stellen? Het is overigens ook niet de bedoeling dat het opnieuw vaststellen van de waarde van het huis na herleving van de WIK de mogelijkheid creëert om nieuwe en hogere krediethypotheeken af te sluiten. Indien men echter door een hogere waarde van het huis niet langer voor een WIK-uitkering in aanmerking zou kunnen komen, is dat niet onlogisch. Kan de minister aangeven hoeveel mensen hij verwacht dat er uit de WIK zullen uitstromen als wij zouden besluiten om de waardevaststelling van het huis na een aantal jaren na de schorsing opnieuw te laten plaatsvinden? Er is natuurlijk nog weinig ervaring met die wet, maar hoeveel mensen verwacht hij dat er dan uit zullen stromen? Wij krijgen graag enig cijfermatig inzicht, hoe moeilijk dat ook is.

De heer **Harrewijn** (GroenLinks): Uitstromen naar wat? Naar de bijstand?